

Pomniki przyrody

O objęciu ochroną pomnikową decydują różne względy naukowe, historyczno-pamiętkowe, krajobrazowe, kulturowe oraz cechy indywidualne, wyróżniające te obiekty wśród innych tworów przyrody.

Najczęściej chronione są okazałych rozmiarów drzewa, rzadziej krzewy. Wśród drzew-pomników przeważają pojedyncze egzemplarze, chociaż chronione są również całe ich skupiska, np.: szpalery, aleje. Liczniejsze zgrupowania drzew to zazwyczaj pozostałości starodrzewu w lasach, w dawnych parkach dworskich i pałacowych, oraz przydrożne aleje. Za pomniki przyrody uznawane są również źródlika, wodospady, wywierzyśka, skałki, głazy narzutowe lub jaskinie. W lasach Nadleśnictwa Jamy uznanych za pomniki przyrody jest 66 grup drzew i 65 pojedynczych egzemplarzy, w tym: 233 dęby, 78 dąglezi zielonych, 51 jarzębów brekinia, 30 sosen, 29 buków, 26 lip, 19 wiązów, 15 modrzewi, 6 żywotników zach., 5 jesionów, 5 klonów polnych, 4 czereśnie ptasie, 3 robinie, 3 topole czarne, 2 jabłonie płonka, 2 topole białe, 1 brzoza, 1 cis, 1 grab, 1 głąb, 1 jodła, 1 klon posp. i 1 wierzbę białą. Razem 518 drzew oraz:

- 1 głąz narzutowy,
- 2 wychodnie piaskowców plejstocenijskich,
- 1 nisza źródłiskowa,
- 2 skupiska bluszczy pospolitych.

Wśród objętych tą formą ochrony przyrody gatunków drzew zdecydowanie dominują majestatyczne i długowieczne dęby.

Należy pamiętać, że zakazane jest wchodzenie na drzewa pomnikowe oraz jakiegokolwiek ich uszkodzenie, zrywanie pączków, owoców, kwiatów czy liści.

Skupisko dębów szypułkowych
- pomnik przyrody ▶